

ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΙΛΚΙΣ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΣΧ. ΕΤΟΣ 2022-2023

ΤΙΤΛΟΣ: **ΜΥΘΙΚΑ ΑΣΤΕΡΙΑ**

ΔΡΑΣΗ 1: «Μύθοι σκορπισμένοι στα αστέρια»

ΔΡΑΣΗ 2: «Αυτό το σύμπαν το απέραντο, το μικρό ...
το πλασμένο από αστερόσκονη»

Η Ιστορία αλλιώς ...

*Οι μαθητές του Εσπερινού ΓΕΛ Κιλκίς
συνταξιδιώτες του μικρού πρίγκιπα*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το παρόν έργο εντάσσεται στο πλαίσιο των καλών πρακτικών που θέλουμε να υιοθετήσουμε στη σχολική ζωή, πέρα από το τυπικό κομμάτι της διδασκαλίας. Με στόχο την ενεργοποίηση των μαθητών και των καθηγητών και, για να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον όλων, υλοποιήσαμε τη συγκεκριμένη δράση. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, αυτενεργήσαμε, δημιουργήσαμε και με διαδραστικό τρόπο ανακαλύψαμε τα μυστήρια και τις ιδιαιτερότητες του σύμπαντος, μέσα από το ταξίδι του Μικρού Πρίγκιπα.

Η συνάντησή μου με τον πιλότο

Η διήγηση από τα πρώτα κεφάλαια του Μικρού Πρίγκιπα μεταδίδει θετικά συναισθήματα όπως η αγάπη, η περιέργεια, η εκπλήξη και η αγνότητα. Ο Μικρός Πρίγκιπας απεικονίζεται ως ένα αγόρι γεμάτο ενδιαφέρον και ευαισθησία, με μια αγνή καρδιά που αναζητά την αλήθεια και την ουσία των πραγμάτων.

Ο πιλότος εκφράζει απορία για τον στεροειδή B612 και για τον τρόπο με τον οποίο ο Μικρός Πρίγκιπας ανακάλυψε αυτόν τον μικρό πλανήτη. Αναρωτιέται γιατί οι ενήλικοι, όπως οι αστρονόμοι, δεν μπορούν να καταλάβουν την ουσία των πραγμάτων και περιορίζονται στην απλή αριθμητική τους.

Στα χρώματα της διήγησης, χρησιμοποιούνται ζεστές αποχρώσεις όπως το πορτοκαλί και το κίτρινο για να αναδειχθεί η θετική ενέργεια, η ζωντάνια και ο ενθουσιασμός του Μικρού Πρίγκιπα.

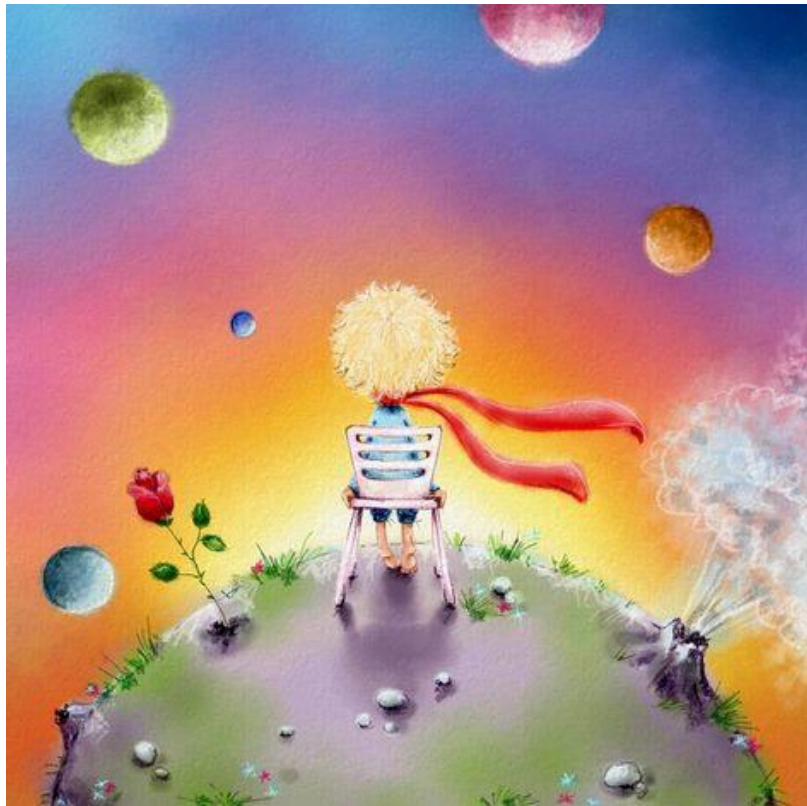

Τα αρνητικά συναισθήματα, όπως η θλίψη και η απογοήτευση, μπορούν να απεικονιστούν με σκούρες αποχρώσεις, το μπλε ή το γκρι. Ωστόσο, η γενική αίσθηση της διήγησης είναι θετική και ελπιδοφόρα, ενώ η θέρμη των χρωμάτων μπορεί να αντιπροσωπεύει τη ζεστασιά και την αγάπη που εκπέμπει ο Μικρός Πρίγκιπας.

Ο συγγραφέας τον περιγράφει, ως ένα μικρό αγόρι με ξανθά μαλλιά και ένα ζεστό χαμόγελο. Εμφανίζεται προβληματισμένος και σοβαρός, με λίγη θλίψη στα μάτια του. Είχε μια ιδιαίτερη αγάπη για τα ηλιοβασιλέματα. Του άρεσε να παρακολουθεί τον ήλιο να δύει και να αναλύσει τα χρώματα και τις αποχρώσεις που κάθε φορά εμφανίζονταν. Ο Μικρός Πρίγκιπας θεωρούσε τον ήλιο τον φίλο του και το ηλιοβασίλεμα ήταν μια στιγμή που τον έκανε να νιώθει ευτυχισμένος.

Τα αντίθετα συναισθήματα που μου προκάλεσε ο πλανήτης του μικρού πρίγκιπα.

Ο πλανήτης του μικρού πρίγκιπα ήταν ένας μοναδικός κόσμος, όπου συνυπήρχαν τα αντικριστά συναισθήματα της θερμότητας και της ψύχρας. Η θερμότητα του πλανήτη ήταν αισθητή σε κάθε γωνιά του, καθώς η γη ήταν βιώσιμη και φιλική προς τους κατοίκους της. Ο ήλιος έλαμπε φωτεινά και ο ουρανός ήταν πάντα γαλανός και γεμάτος αστέρια.

Σε αυτόν τον μοναδικό κόσμο, το αγαπημένο τριαντάφυλλο του μικρού πρίγκιπα αποπνέει ζεστασιά και ομορφιά. Τα πέταλά του έχουν ένα μοναδικό άρωμα που γεμίζει τον αέρα με γλυκές νότες. Το βαθυκόκκινο χρώμα του τριαντάφυλλου προσδίδει θετικά και ζεστά συναισθήματα,

ενισχύοντας την αίσθηση της αγάπης και της ομορφιάς στον κόσμο του μικρού πρίγκιπα.

Ωστόσο, δεν υπήρχε μόνο η θετική πλευρά στον πλανήτη αυτόν. Οι φωτιές των ηφαιστειών έκαιγαν καυτές και ανέξελεγκτες, δημιουργώντας μια αίσθηση του καύσωνα και της απομόνωσης. Ο πλανήτης ήταν αφιλόξενος και σκοτεινός σε πολλά μέρη του. Εκεί στα σκοτεινά σημεία υπήρχαν και τα μπαομπάμπ που διακρίνονταν για την ψυχρή τους παρουσία. Το γκρίζο χρώμα και η όψη τους που ήταν ψυχρή, εκφράζοντας την μελαγχολία.

Οι αντιθέσεις στον πλανήτη αυτόν αντανακλούν στις αντιθέσεις που υπάρχουν μέσα μας. Μας δίνουν τη δυνατότητα να διορθώσουμε τις διάφορες πτυχές του εαυτού μας και να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες που προκύπτουν. Μέσα από αυτές, μπορούμε να εκτιμήσουμε τις θετικές στιγμές και να αντιμετωπίσουμε με μεγαλύτερη αντοχή τις αρνητικές, βρίσκοντας το πραγματικό νόημα της ζωής μας.

Ο πλανήτης του βασιλιά

Όταν έφτασα στον πλανήτη του βασιλιά, αισθάνθηκα μια μεγάλη περιέργεια και ανυπομονησία να μάθω τα μυστικά της βασιλείας του. Όταν τον συνάντησα, ένιωσα ότι ήταν πολύ ενδιαφέρον και περίεργος χαρακτήρας. Αν και έδειχνε να ενδιαφέρεται για εμένα, δεν μπορούσα να αγνοήσω την αίσθηση ότι εκείνος ενδιαφερόταν κυρίως για τον εαυτό του και την εξουσία του. Μετά από μια σειρά από ανούσιες δοκιμασίες, στις οποίες υποβλήθηκα, αισθάνθηκα παραπλανημένος και

απογοητευμένος από τη βασιλική μου επίσκεψη. Ήθελα να μάθω περισσότερα, αλλά ο βασιλιάς έλεγε τα ίδια πράγματα ξανά και ξανά, χωρίς να με αφήσει να φύγω, τονίζοντας τη σημασία της δικής του εξουσίας. Αισθάνθηκα ότι είχα χαθεί στον πλανήτη του και ότι οι δικές μου ανησυχίες και απορίες δεν είχαν σημασία. Το ηλιοβασίλεμα που ζήτησα από τον βασιλιά να δω, δεν ήρθε ποτέ. Ήμουν πολύ απογοητευμένος και αποφάσισα να συνεχίσω το ταξίδι μου και να ταξιδέψω και σε άλλους πλανήτες. Αποχαιρέτησα τον βασιλιά και πέταξα προς τον επόμενο προορισμό μου.

Ο πλανήτης της τρέλας και της αισιοδοξίας

Επιτέλους φτάνω στον δεύτερο πλανήτη. Εδώ βρίσκω έναν τύπο που του αρέσει να τον θαυμάζουν και να τον χειροκροτούν, πράγμα ανούσιο και βαρετό. Ε, λοιπόν αποφάσισα να τον αλλάξω να απαλλαγεί από την αλαζονεία και να δει τη ζωή αλλιώς. Δηλαδή να είναι χαρούμενος γεμάτος αγάπη για τους άλλους να τον μεταμορφώσω σε αισιόδοξο. Πλάκα δεν έχει! Τελικά είναι ωραίο να έχουμε μια δόση τρέλας και δημιουργικότητας όπως όταν ήμασταν παιδιά.

Ο μικρός πρίγκιπας στον πλανήτη του σοφού γεράκου

Ο μικρός πρίγκιπας συνεχίζοντας το ταξίδι του φτάνει σε έναν τεράστιο πλανήτη. Τι ευτυχία, όταν εκεί συναντά έναν γεράκο που είναι σοφός. Με τα μεγάλα του βιβλία! Ένας σωστός Επιστήμονας, που όμως δεν γνωρίζει από θάλασσες και βουνά.

Ξεκινά τον διάλογο με τον ασπρομάλλη επιστήμονα για να ανακαλύψει τί είναι αυτός ο πλανήτη. Και να τώρα θυμάται τον δικό του πλανήτη και το όμορφο λουλούδι που άφησε εκεί. Άραγε κινδυνεύει να χαθεί πριν γυρίσει; Νιώθει μετανιωμένος που το άφησε μόνο του. Ο Σοφός γερούλης τού υπόσχεται να τον μεταφέρει σε έναν κόσμο με αστραφτερά παιχνίδια και πολύχρωμα μηχανήματα που θα τον διασκεδάσουν, και θα

μπορούν να διατηρήσουν το Λουλούδι του ζωντανό.
Ο μικρός πρίγκιπας ενθουσιάζεται και παραλίγο να
ξεχάσει τον πλανήτη του.

Ο μικρός πρίγκιπας Λουλουδάτος και ο πλανήτης της Ευτυχίας

Μια φορά, κι έναν καιρό σε έναν μακρινό πλανήτη με ένα όνομα που ακούγεται σαν μουσική νότα, τον πλανήτη Λαλαλούλα, ζούσαν πολλά παιδιά που ήταν πάντα χαρούμενα. Ο πλανήτης αυτός, ο Λαλαλούλα, ήταν γεμάτος με πανέμορφα λουλούδια. Οι χαρούμενες φωνούλες των παιδιών ακουγόταν σαν μια μελωδία που γέμιζε τον αέρα με χαρά και αισιοδοξία. Σε αυτόν τον πλανήτη ζούσε και ένας μικρός πρίγκιπας, ο Πρίγκιπας Λουλουδάτος, που ήταν γνωστός για την αγάπη του προς τη φύση και τα παιδιά. Ο Μικρός Λουλουδάτος είχε ένα ξεχωριστό δώρο, την ικανότητα να μιλάει τη γλώσσα των λουλουδιών. Έτσι, μπορούσε να επικοινωνήσει μαζί τους και να τα ακούει να τραγουδούν τα πιο όμορφα τραγούδια. Τα λουλούδια του πλανήτη

Λαλαλούλα ήταν πολύ ευτυχισμένα που είχαν έναν πρίγκιπα να τα προσέχει και τα αγαπάει τόσο πολύ.

Ο Μικρός Λουλουδάτος είχε και με τα παιδάκια του Λαλαλούλα μια ιδιαίτερη σχέση. Περνούσαν πολλές ώρες μαζί, τραγουδούσαν, χόρευαν και παίζανε παιχνίδια. Ο πρίγκιπας ήταν σαν μεγάλος αδελφός για τα παιδάκια και αυτά τον αγαπούσαν απεριόριστα. Ο μικρός Λουλουδάτος έμαθε στα παιδιά τη σημασία της αγάπης, της φροντίδας και της αλληλεγγύης προς τους άλλους.

Μια μέρα, όμως, ο Μικρός Λουλουδάτος παρατήρησε ότι τα λουλούδια στον πλανήτη του άρχισαν να χάνουν το χαρούμενο χρώμα τους και να μαραίνονται. Προσπάθησε να τα φροντίσει ακόμα περισσότερο, αλλά δεν κατάφερε να τα επαναφέρει στην προηγούμενη λάμψη τους. Ανήσυχος, αποφάσισε να αναζητήσει την αιτία αυτού του φαινομένου. Μετά από έρευνα, ο Μικρός Λουλουδάτος ανακάλυψε ότι ο πλανήτης του είχε αρχίσει να υποφέρει από έλλειψη νερού. Τα λουλούδια χρειάζονταν περισσότερη φροντίδα και προσοχή, για να επιβιώσουν και να ανθίσουν. Κι έτσι αποφάσισε να δράσει. Συγκέντρωσε όλα τα παιδάκια του πλανήτη και τους εξήγησε την κρίσιμη κατάσταση που αντιμετώπιζαν τα λουλούδια τους. Τους ενθάρρυνε να συνεργαστούν όλοι μαζί για να βοηθήσουν τα λουλούδια και να σώσουν τον πλανήτη τους. Τα παιδάκια άκουσαν προσεκτικά τα λόγια του Μικρού Λουλουδάτου και συμφώνησαν να

τον βοηθήσουν. Ο Μικρός Λουλουδάτος οργάνωσε μια εκστρατεία για τη συλλογή νερού και τροφίμων για τα λουλούδια. Τα παιδάκια βοήθησαν να σκάψουν πηγάδια και να μαζέψουν νερό από τα ποτάμια του πλανήτη. Επίσης, φρόντισαν να φυτέψουν νέα λουλούδια και να τα περιβάλλουν με φροντίδα και αγάπη. Όλοι συνεργάστηκαν αρμονικά και η ενέργειά τους έφερε αποτελέσματα.

Με το πέρασμα του χρόνου, το τοπίο του πλανήτη άρχισε να αλλάζει. Τα λουλούδια άρχισαν να ανθίζουν ξανά με πλούσια χρώματα και εκπληκτικά αρώματα. Το παιδικό γέλιο γέμιζε και πάλι τον αέρα του πλανήτη. Μέσα από την ιστορία τους, έμαθαν για τον σεβασμό στη φύση, την ανοχή και την αλληλεγγύη.

Η αγάπη και η ευτυχία εξαπλώθηκαν ακόμα περισσότερο, και ο πλανήτης λαλαλούλα έγινε ένας φωτεινός παράδεισος γεμάτος ευτυχισμένα παιδιά που ζούσαν με αγάπη και αρμονία.

Οι περιπέτειες του μικρού δικέφαλου αετού Ασπρομαρούλη

shutterstock.com · 66424879

Μια φορά και έναν καιρό, σε έναν πλανήτη που τον έλεγαν Ζωογόνο, ζούσαν πολλά μικρά ζώακια. Ο πλανήτης αυτός ήταν γεμάτος από τετράγωνα σπηλιές, όπου κατοικούσαν τα μικρά ζώακια με τις οικογένειές τους. Ήταν ένας πολύ φιλικός πλανήτης, όπου όλα τα ζώα αγαπούσαν ο ένας τον άλλον.

Στον Ζωογόνο, ζούσε ένας βασιλιάς λιοντάρι, ο οποίος ήταν πολύ φιλικός και δεν ήταν καθόλου αυστηρός. Ο βασιλιάς λιοντάρι ήταν ο προστάτης όλων των ζώων και πάντα επιδείκνυε αγάπη και φροντίδα για τους κατοίκους του πλανήτη του. Ο βασιλιάς είχε και ένα μικρό γιο έναν δικέφαλο αετό που τον έλεγαν Ασπρομαρούλη.

Ο Ασπρομαουρούλης ήταν περίεργος να εξερευνήσει τον πλανήτη του Ζωογόνου. Έτσι, ένα βράδυ, αποφάσισε να βγει έξω από τη σπηλιά του και να δει τι υπάρχει γύρω του. Αντίκρισε την ομορφιά των τετράγωνων σπηλιών, τα ζωάκια που έτρεχαν γύρω του και τον ήλιο που έδινε το πιο όμορφο φως στον πλανήτη.

Καθώς περπατούσε στον δρόμο του, συνάντησε ένα μικρό πουλάκι που έπεσε κάτω από ένα δέντρο και δεν μπορούσε να πετάξει ξανά. Το πουλάκι ζήτησε βοήθεια από τον ασπρομαουρούλη· εκείνος το ανέβασε στον ώμο του, και αποφάσισε να το φροντίσει. Όταν έγινε καλά το πουλάκι, συνέχισαν την περιπέτεια μαζί. Του έμαθε πολλά πράγματα για τα ζώα που κατοικούσαν τον πλανήτη. Είδαν από κοντά τα λαγούμια που έκαναν οι λαγοί, τα κοκκόρια που έκραζαν στο ξημέρωμα, τα κατσίκια που έτρωγαν τα φύλλα από τα δέντρα και πολλά άλλα ζώα που ζούσαν στον πλανήτη. Στη συνέχεια, ο Ασπρομαουρούλης και το πουλάκι ανακάλυψαν ένα δάσος γεμάτο ψηλά δέντρα και άγρια ζώα. Όταν προσπάθησαν να περάσουν μέσα από το δάσος, τους εμφανίστηκε ένας μεγάλος αρκούδας που τους εμπόδισε τον δρόμο. Ευτυχώς, το πουλάκι είχε μια ιδέα και τους οδήγησε σε έναν κρυμμένο δρόμο που διήρκεσε περίπου μια ημέρα. Στο τέλος του δρόμου, βρήκαν έναν καταρράκτη που έπεφτε σε ένα ποτάμι. Ο Ασπρομαουρούλης και το πουλάκι έμειναν εκεί για μερικές ημέρες. Το πουλάκι έψαχνε για φαγητό και

τον βοήθησε να βρει μια πηγή με καθαρό νερό και φρούτα.

Ο Ασπρομαρούλης περνούσε πολύ ωραία στην πρώτη περιπέτεια της ζωής του στο πλανήτη του Ζωογόνου. Συναντούσε πολλά ζώα και μάθαινε για τον κόσμο τους. Όμως, συγχρόνως, έμαθε πολλά και για τον εαυτό του και για τη ζωή.

Ο Μεθυσμένος πλανήτης

Ο μικρός πρίγκιπας βρέθηκε σε έναν πλανήτη που ήταν μουντός και πάντοτε ήταν φθινόπωρο. Δεν βράδιαζε και δεν ξημέρωνε ποτέ, οι ώρες δεν περνούσαν και ο χρόνος βούλιαζε στο κενό δίχως να έχει σημασία. Τα δέντρα ήταν σαν να μην γνώρισαν ποτέ την άνοιξη, και τα λουλούδια έμοιαζαν με αγριόχορτα που ξεράθηκαν στην προσπάθειά τους

να ριζώσουν στις πέτρες και τα βράχια. Ήταν το βασίλειο της μοναξιάς ένας κόσμος διαφορετικός, ένας κόσμος δίχως επιστροφή, ήταν ο Μεθυσμένος πλανήτης.

Εκεί κατοικούσε ένας μπεκρής. Ήταν αγέλαστος, σκυθρωπός και αμίλητος, σαν να εγκατέλειψε ακόμα και η φαντασία το θολωμένο του μυαλό, τιμωρώντας τον με ντροπή, για το πάθος του αλκοολισμού. Ο μικρός πρίγκιπας θέλησε να τον βοηθήσει και του πρότεινε να πάει μαζί του. Ο μπεκρής αρνήθηκε, γιατί είχε μια εξαρτημένη σχέση ευτυχισμένης αυτοκαταστροφής. Έτσι, ο μικρός πρίγκιπας δίχως να έχει άλλη επιλογή, άφησε τον μπεκρή να απολαύσει την ντροπή στο ποτήρι του, και τον χαιρέτησε. Πριν φύγει, του είπε ότι τα καλύτερα όνειρα είναι αυτά που τα βλέπεις ξύπνιος, γιατί έχεις να ελπίζεις κάπου.

Τότε ο μπεκρής σήκωσε το βλέμμα, χαμογέλασε και αποκρίθηκε στον μικρό πρίγκιπα: «θα μείνω εδώ ίσως να είναι ο λόγος ύπαρξης μου, γιατί ελπίζω να αλλάξω τον κόσμο μου, δραπετεύοντας από την μεθυσμένη φυλακή μου».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το ταξίδι έφτασε στο τέλος του. Η έμπνευση ήταν το εισιτήριο. Η φαντασία ο δρόμος μας. Όλη η διαδρομή με τις συζητήσεις, τις παρουσιάσεις, τις ιδέες, τις αναγνώσεις και τις αναλύσεις μας, έχει το αποτύπωμά της σε αυτό το πόνημα. Η αφετηρία μπορεί να μας φάνηκε δύσκολη, αλλά το αποτέλεσμα έδειξε ότι τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο· αρκεί να το πιστέψεις!

Οι καθηγητές και οι μαθητές του Εσπερινού Γενικού Λυκείου Κιλκίς.

❖ Οι Εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην δράση:

Γκιουλέκα Ιωάννα, ΠΕ04.05 - Διευθύντρια

Βόινου Φανή, ΠΕ02

Καλαϊτζίδης Θεόδωρος, ΠΕ04.01

Καλπουζάνη Χρυσάνα, ΠΕ85

Μιχαηλίδου Σημέλα, ΠΕ02

Παπαδόπουλος Παύλος, ΠΕ03

❖ Οι μαθητές που συμμετείχαν στην δράση:

Α΄ Τάξη: Αμοιρίδου Σοφία

Ευθυμιάδης Χρήστος

Β΄ Τάξη: Αργυρίου Πασχαλιά

Γλαβούνης Ιωάννης

Θεοδωρίδης Αναστάσιος

Ιωαννίδου Βασιλική

Καλλίδου Αργυρώ

Καραγεωργούδης Απόστολος

Λαζαρίδης Αναστάσιος

Τσερκέζης Ιωάννης

Γ΄ Τάξη: Μαυρίδου Βασιλική

Μαυροπούλου Άννα Μαρία

Πανάογλου Σωτηρία

Σαββίδης Αλέξανδρος

Σιταρίδου Ελισάβετ

Ταταρίδου Κασσιανή

